

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 41/2022
15.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Младена Новаковића и др, због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Саше Миловановића, адвоката Уроша Андрејића и адвоката Немање Васиљевића, браниоца окривљеног Велибора Цветкова, адвоката Марка Митића и браниоца окривљеног Саше Николић, адвоката Селимира Антонића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 40/20 од 18.05.2021. године и Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж1-По1 28/21 од 24.06.2022. године, у седници већа одржаној 15.11.2022. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 40/20 од 18.05.2021. године и Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж1-По1 28/21 од 24.06.2022. године и то: захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Уроша Андрејића и адвоката Немање Васиљевића у погледу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку; браниоца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Уроша Андрејића у погледу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а адвоката Немање Васиљевића у погледу повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку; захтев браниоца окривљеног Велибора Цветкова, адвоката Марка Митића, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтеви наведених бранилаца, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Саше Миловановића у целисти, као и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Николића, адвоката Селимира Антонића **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 40/20 од 18.05.2021. године, окривљени Младен Новаковић, Саша Николић и Велибор Цветков оглашени су кривим да су извршили продужено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, па је окривљеном Младену Новаковићу за продужено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика утврђена казна затвора у трајању од 15 година и узета као утврђена казна затвора у трајању од 3 године на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Нишу К бр. 70/14 од 04.04.2017. године, која је постала правноснажна дана 20.02.2018. године, и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 17 година у коју се урачунава време проведено у притвору од 13.11.2019. године. Окривљени Саша Николић је за наведено дело осуђен на казну затвора у трајању од 11 година, а окривљени Велибор Цветков на казну затвора у трајању од 10 година те је од окривљених на основу члана 246. став 7. Кривичног законика одузета опојна дрога, а сходно члану 535. ЗКП одузети су предмети, како је то прецизно наведено у изреци првостепене пресуде. Истом пресудом окривљени су обавезани да сnose трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж1-По1 28/21 од 24.06.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Немање Васиљевића, адвоката Саше Миловановића и адвоката Уроша Андрејића, окривљеног Саше Николића и његових бранилаца адвоката Владимира Остојића и адвоката Селимира Антонића, као и браниоца окривљеног Велибора Цветкова, адвоката Марка Митића, па је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 40/20 од 18.05.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку су поднели:

- бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Саша Миловановић, са предлогом да се поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укину и списи предмета врате на поновни поступак првостепеном суду или да се укине другостепена пресуда и предмет врати на поновно одлучивање по изјављеним жалбама;

- бранилац окривљеног Велибора Цветкова, адвокат Марко Митић, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи, тако да окривљеног Велибора Цветкова ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање;

- бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Урош Андрејић, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни

поступак или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање по поднетим жалбама;

- бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Немања Васиљевић, са предлогом да се поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укину и списи предмета врате првостепеном суду на поновно суђење или да се укине само другостепену пресуду и списи предмета врате другостепеном суду да пред потпуно измењеним већем одлучи о поднетим жалбама или да се поднети захтев за заштиту законитости усвоји и побијане пресуде преиначе, тако да се окривљени Младен Новаковић и Саша Николић огласе кривим за продужено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, а окривљени Велибор Цветков за продужено кривично дело из члана 246. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика;

- бранилац окривљеног Саше Николића, адвокат Селимир Антонић, са предлогом да се поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укину и списи предмета врате првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је нашао:

Неосновани су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Уроша Андрејића и адвоката Немање Васиљевића у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, адвоката Уроша Андрејића и у односу на члан 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а адвоката Немање Васиљевића и у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП; браниоца окривљеног Велибора Цветкова, адвоката Марка Митића, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док су у преосталом делу захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Уроша Андрејића и адвоката Немање Васиљевића, недозвољени, односно немају законом прописан садржај; захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Саше Миловановића, у целости недозвољен, а браниоца окривљеног Саше Николића, адвоката Селимира Антонића неблаговремен.

У поднетим захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Уроша Андрејића и адвоката Немање Васиљевића наводи се да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП тиме што је у већу које је одлучивало по изјављеним жалбама учествовало двоје судија који су морали бити изузети. Наиме, по наводима ових бранилаца, с обзиром да је у ранијем току овог кривичног поступка приликом одлучивања о притвору окривљенима Младену Новаковићу, Сашу Николићу и Велибору Цветкову, веће Апелационог суда у Београду – Посебно одељење, у чијем саставу је био судија Милимир Лукић, као председник већа, и судија Бојана Пауновић, као члан већа, решењем Кж-Р По1 9/20 од 30.03.2020. године продужило притвор за

још један месец, то је учествовањем истих судија у доношењу одлуке по изјављеним жалбама на првостепену пресуду, учињена означена битна повреда одредаба кривичног поступка. Ово стога што су, по браниочевим наводима, судије Милимир Лукић и Бојана Пауновић већ претходно одлучивали о кривици окривљених будући да су приликом доношења спорног решења оцењивали постојање скупа чињеница које поткрепљују основ сумње до нивоа основане сумње потребне за одређивање притвора, а које утврђивање степена сумње може се уподобити процесној улози судије за претходни поступак, те су тако престали бити непристрасни и у истом предмету су већ имали формирана убеђења и пре него што су одлучивали по поднетим жалбама.

Супротно изнетим наводима, по налажењу Врховног касационог суда не може се прихватити став да свако одлучивање судија о притвору према окривљеном нужно нарушава претпоставку непристрасности тог судије приликом мериторног одлучивања о кривици истог окривљеног. То произилази како из праксе Европског суда за људска права тако и праксе Уставног суда Србије. Наиме, према пракси Европског суда за људска права не може се сматрати да сама чињеница што је судија у кривичном поступку доносио одлуке и пре суђења у поједином предмету, укључујући одлуке о притвору, оправдава страх да тај судија није непристрасан. Оно што је у таквом случају важно јесу опсег и природа тих одлука, јер по правилу учествовање судија у доношењу одлуке о притвору према окривљеном у истом предмету не представља разлог за његово изузеће приликом одлучивања о кривици у односу на истог окривљеног, већ постојање предубеђења као разлога за његово изузеће зависи од тога да ли је приликом одлучивања о притвору судија заузео јасан став о кривици или није, дакле, ради се о фактичком питању у сваком конкретном случају.

Према ставу Европског суда за људска права (Драгојевић против Хрватске од 15.01.2015. године - Представка број 68955/11) сама чињеница да је судија у суђењу већ доносио претпретресне одлуке у предмету, укључујући одлуке везане за притвор, не може оправдати бојазан о његовој непристрасности, већ само посебне околности могу оправдати другачији закључак. Увек је одлучан опсег и природа претпретресних мера које је предузео судија. Стога, по налажењу Европског суда за људска права (Jasinski protiv Poljske, Fey protiv Austrije, Sainte-Marie protiv Francuske, Nortier protiv Holandije) оцена постојања законских услова за продужење притвора, а које укључују и оцену постојања „основане сумње“ о извршењу кривичног дела од стране окривљеног, не може представљати формирање става судије о кривици тог истог окривљеног или казни коју му треба одредити, а које доводи у сумњу претпоставку непристрасности судије.

У конкретном случају из списка предмета произилази да су судија Милимир Лукић, као председник већа и судија Бојана Пауновић, као члан већа, најпре учествовали у доношењу решења Апелационог суда у Београду – Посебно одељење Кж-Р По1 9/20 од 30.03.2020. године, а потом су исте судије учествовале у доношењу другостепене пресуде Апелационог суда у Београду – Посебно одељење Кж1-По1 28/21 од 24.06.2022. године којом су одбили као неосноване жалбе и пресуду Вишег суда у Београду – Посебно одељење за организовани криминал К. По1. бр. 40/20 од 18.05.2021. године потврдили. Примењујући све напред наведено на конкретан случај, Врховни касациони суд налази да сама чињеница да су судије које су одлучивале по редовном правном леку поднетом на пресуду којом су окривљени оглашени кривим, у

ранијој фази поступка учествовали у доношењу одлуке о притвору не значи да је тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, а како се то неосновано тврди у захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Младена Новаковића, јер су се исте судије у решењу којим су одлучивали о продужењу притвора изјашњавали само о разлозима за продужење притвора а да нису вршили оцену доказа нити су се изјашњавали о кривици окривљених. На тај начин, имајући у виду стандард Европског суда за људска права и судску праксу у вези са изузећем судија, оваквим поступањем наведених судија не доводи се у питање претпоставка њихове непристрасности.

Даље, у поднетом захтеву бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Урош Андрејић навео је да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП тиме што се првостепена пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати. Као незаконит доказ бранилац означава налаз и мишљење судског вештака Слободана Јовичића, који приликом вештачења гласова окривљених није користио гласове снимљене на главном претресу у овом кривичном поступку, већ је користио гласове снимљене у поступку финансијске истраге, који је у односу на овај, одвојен и самосталан поступак.

Овакви наводи браниоца окривљеног оцењени су као неосновани из разлога што је вештак приликом поступања по наредби за вештачење имао три узорка снимљених гласова узетих у различитим фазама поступка, а код изјашњења користио је снимак из финансијског поступка, с обзиром да се радило о најквалитетнијем снимку. Предметни звучни снимак из финансијске истраге потиче са саслушања, где је на записнику констатовано да се саслушање окривљеног тонски снима и који снимак чини саставни део записника. Дакле, ради се о узорку звучног сигнала који је сачињен у складу са законским прописима, а не евентуално о тајном снимку чија би валидност била доведена у питање. Чињеница да је коришћен и снимак из другог поступка против окривљеног Младена Новаковића не значи да је налаз вештака из другог поступка, већ се заправо ради о вештачењу обављеном 22.03.2021. године у овом кривичном поступку против окривљеног Младена Новаковића, обављеном по наредби председника већа од 31.12.2020. године.

Бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Немања Васиљевић је у поднетом захтеву за заштиту законитости указао да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на тај начин што се у изреци првостепене пресуде наводи опис радње и временски оквир деловања, али без конкретизације ко је предузимао које радње у том временском периоду, с обзиром да по наводима браниоца постојање продуженог кривичног дела подразумева постојање најмање два кривична дела која улазе у састав продуженог кривичног дела, што условљава навођење субјективног елемента за сваку предузету радњу.

Овакви наводи браниоца окривљеног оцењени су као неосновани. Најпре, из списка предмета произилази да је окривљенима Младену Новаковићу, Сашу Николићу и Велибору Цветкову изреком првостепене пресуде у ставу I стављено на терет да су извршили кривично дело у време и на месту описаном у изреци „...окривљени Младен Новаковић способан да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, свестан

свога дела и да је исто забрањено и хтео његово извршење, организовао криминалну групу... окривљени Саша Николић, Велибор Цветков и НН лице, способни да схвате значај свога дела и да је исто забрањено и хтели његово извршење, постали припадници организоване криминалне групе...“, а потом су радње које су окривљени предузимали прецизиране у тачкама 1) до 4) изреке пресуде а за окривљене Младена Новаковића и Сашу Николића и у ставу II изреке пресуде.

Дакле, у изреци, и то у уводном делу, такозваној „капи“ изреке, описана су сва субјективна обележја кривичног дела, због чега није било неопходно субјективни елемент понављати и у тачкама изреке пресуде, а поред тога, у погледу објективног елемента радње извршења дела, из изреке првостепене пресуде произилази да су прецизно описане радње које су окривљени предузимали те да су неовлашћено ради продаје куповали опојну дрогу, неовлашћено преносили (превозили), држали (складиштили) и стављали у промет, а све по претходном договору и налогу окривљеног Младена Новаковића, па су стога неосновани наводи браниоца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Немање Васиљевића којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Велибора Цветкова, адвокат Марко Митић је указао да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с обзиром да је, по наводима браниоца, у конкретном случају требало применити одредбу члана 246. став 5. КЗ, а не став 4. истог члана, будући да се окривљенима суди да су извршили дело као организована криминална група.

Овакви наводи изнети у захтеву оцењени су као неосновани, с обзиром да је правилно првостепени суд према времену извршења дела које се окривљенима ставља на терет (временски период од 02.08.2019. године до 13.11.2019. године) извршио квалификацију кривичног дела те окривљене огласио кривим за кривично дело из члана 246. став 4. у вези става 1. КЗ, будући да је у време извршења кривичног дела важио Кривични законик „Службени гласник РС“ бр. 72/09 са применом од 11.09.2009. године до 30.11.2019. године, а који је и блажи по окривљене, то су супротни наводи браниоца оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Урош Андрејић је у преосталом делу поднетог захтева као недозвољен доказ у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП означио ДНК траг фиксиран на „плавој торби“, за који сматра да је подметнут, на који начин бранилац у овом делу оспорава валидност и доказну вредност обављеног ДНК вештачења чиме се суштински оспорава утврђено чињенично стање и указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

У поднетом захтеву браниоца окривљеног Младена Новаковића, адвоката Саше Миловановића, наводи се да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног у погледу навођења места извршења кривичног дела за које је оглашен кривим, тиме што се наводи „шире подручје Младеновца, Ниша и јужне Србије“, да током поступка није изведен ни један доказ на основу кога би се могло утврдити да је било која инкриминисана радња која је предмет оптужбе предузета „на ширем подручју јужне Србије“, да није изведен ни један доказ, нити је утврђена било која

чињеница којом би се доказало да је окривљени Младен Новаковић организатор криминалне групе, те да је у оквиру плана који је осмислио неовлашћено куповао ради продаје опојну дрогу хероин. Такође, наводи да осим што нема доказа да је окривљени Младен Новаковић куповао ради стављања у промет опојну дрогу, нема продавца, нити новца, нема сведока нити места купопродаје, не постоји никаква телефонска комуникација нити било какве друге чињенице које би ишле у прилог оптужбе, да нема доказа да је окривљени Велибор Цветков остваривао контакт у близини државне границе са Републиком Бугарском, те да је преузео опојну дрогу хероин у близини државне границе са Републиком Бугарском и остварио контакт са НН лицем, од кога је преузео опојну дрогу хероин, да нису утврђени детаљи у погледу особе од које је преузео опојну дрогу, с ким се састајао и где се кретао комби окривљеног Велибора Цветкова. Оваквим наводима бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, даје сопствену оцену изведених доказа, на основу сопствене верзије догађаја извлачи закључак о улози окривљеног Младена Новаковића, те суштински оспорава утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП).

Даље бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Саша Миловановић наводи да иако је окривљени Младен Новаковић оглашен кривим да је купио дрогу у вредности од 2.000.000 евра, суд није ушао у траг било каквом трансферу толике количине новца, нити је суд појаснио улогу окривљеног те да ли је као организатор криминалне групе купио опојну дрогу за 2.000.000 евра или је у улози уличног дилера растурао дрогу по улици, а уз то оспорава и чињеницу да је окривљени Велибор Цветков део криминалне групе, јер не зна се по чијим налозима је исти поступао, на који начин указује да су ове чињенице погрешно утврђене у првостепеној пресуди те да је и у овом делу побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП).

Бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Урош Андрејић је преосталим делом поднетог захтева за заштиту законитости указао да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, међутим, приликом образлагања истакнуте повреде бранилац оспорава закључак суда да је окривљени Велибор Цветков поступао као члан организоване криминалне групе, оспорава оцену доказа и на основу сопствене оцене доказа и своје верзије предметног догађаја извлачи закључак да није постојала организована криминална група, те суштински чињенично оспорава у овом делу пресуду и указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Такође се у захтеву за заштиту законитости овог браниоца указује, да иако првостепени суд није образложио на ком доказу заснива опис кривичног дела које је окривљенима стављено на терет, другостепени суд у својој пресуди даје још оскудније образложење за овакву квалификацију кривичног дела, те указује да нема разлога о одлучним чињеницама у погледу постојања организоване криминалне групе, јер не постоји ни један доказ да је окривљени Младен Новаковић издавао налоге, ни окривљеном Велибору Цветкову, нити било ком другом НН лицу, те иако се у другостепеној одлуци у образложењу наводи из којих доказа се утврђује чињенично стање, нигде се не наводе докази из којих би произилазило да постоји организована криминална група, нити која је улога сваког окривљеног у њеном деловању, на који

начин указује да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Бранилац окривљеног Велибора Цветкова, адвокат Марко Митић је у поднетом захтеву за заштиту законитости указао да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка која се огледа у томе да је изрека пресуде неразумљива, противречна сама себи и разлозима пресуде, у њој нису наведени разлози о одлучним чињеницама, постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде и исказима сведока и другим изведеним доказима у списима предмета, те указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Бранилац окривљеног Младена Новаковић, адвокат Немања Васиљевић у свом захтеву за заштиту законитости указује и да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер се у конкретном случају по наводима браниоца окривљени могао евентуално огласити кривим само за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, а не за став 4. наведеног члана, и приликом образлагања истакнуте повреде наводи да претходни споразум није постојао између окривљеног Младена Новаковића и Саше Николића с једне стране и окривљеног Велибора Цветкова са друге стране, да је утврђено да није било контакта, односно разговора између окривљеног Велибора Цветкова и Младена Новаковића и Саше Николића, као и да нема свести код окривљеног Велибора Цветкова да је он припадник групе која врши кривична дела а да је у изреци пресуде под II утврђено да су окривљени Младен Новаковић и Саша Николић као саизвршиоци неовлашћено продавали опојну дрогу, да су искључиво њих двојица знали и учествовали у складиштењу предметне опојне дроге на територији општине Младеновац. Изнетим наводима бранилац фактички полемисе са закључком суда у погледу улоге окривљеног Велибора Цветкова и чињеницом да ли је постојао претходни споразум између окривљених за радње извршења описане у изреци првостепене пресуде, те на основу сопствене верзије догађаја извлачи закључак о непостојању организоване криминалне групе и чињенично оспорава у овом делу побијане пресуде (члан 440. ЗКП).

Бранилац окривљеног Велибора Цветкова, адвокат Марко Митић у поднетом захтеву указао је да је суд морао да утврди о ком НН лицу се ради, јер је нејасно како је суд закључио да је НН лице било свесно свога дела, да је дело забрањено и да је хтео његово извршење, да је суд занемарио чињеницу да окривљени није знао да превози дрогу, за чији превоз се узима више новца него што је он у конкретном случају узео (150 евра). Даље наводи да сведок АА у свом исказу није поменуо окривљеног Велибора Цветкова, да се приликом навођења извештаја МУП-а и службених белешки, као и записника о вештачењу и увиђају, односно свих доказа које суд изводи, потврђује одбрана окривљеног Велибора Цветкова и утврђује да је одбрана тачна и истинита, да овог окривљеног нема у транскриптима разговора Младена Новаковића и Саше Николића. Бранилац сматра да је суд чињенице погрешно и непотпуно утврдио, те окривљеног Велибора Цветкова оглашава кривим иако је као једини доказ у односу на овог окривљеног имао записник о увиђају са фото-документацијом из кога се по наводима браниоца може утврдити само да се на наведеном месту налази опојна дрога, а не може утврдити да је окривљени Велибор Цветков донео робу и предао окривљеном Саше Николићу цак у ком се налазила опојна дрога, јер такве чињенице не произилазе ни из разговора између окривљених Саше Николића и Младена

Новаковића нити је на било који начин утврђена чињеница да је окривљени Велибор Цветков био члан организоване криминалне групе, да је примао налоге и имао контакт са окривљеним Младеном Новаковићем, већ се из мере трајног праћења и снимања утврђује само да је окривљени Велибор Цветков извадио нешто из возила, а нема доказа да је у питању опојна дрога, нити да је пронађена опојна дрога икада била у возилу окривљеног Велибора Цветкова или у његовом поседу. Од укупно 97 пакета утврђено је само на једном пакету да постоји ДНК траг овог окривљеног, при чему је окривљени образложио по ком основу је пронађен наведени траг, на који начин указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП.

Осим тога, бранилац окривљеног Велибора Цветкова, адвокат Марко Митић је у поднетом захтеву указао да је одмерена казна овом окривљеном превисока, да нису цењене све олакшавајуће околности да се ради о старијем породичном човеку, као и његово држање пред судом и тужилаштвом и степен кривице на који начин се указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреду закона из члана 440. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд напред наведене захтеве за заштиту законитости у овом делу оценио као недозвољене.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којим су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном Саши Николићу према доставници која се налази у списима предмета пресуда Апелационог суда у Београду - Посебно одељење Кж1-По1 28/21 од 24.06.2022. године уредно достављена 08.08.2022. године, а да је захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног, адвокат Селимир Антонић поднео 03.10.2022. године, дакле након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Николића, адвоката Селимира Антонића оценио као неблаговремен, јер је поднет након законом прописаног рока.

Бранилац окривљеног Младена Новаковића, адвокат Урош Андрејић је у поднетом захтеву за заштиту законитости указао и да је побијаним пресудама учињена повреда Уставом гарантованог права на одбрану окривљеног, као и права на правно средство (двостепеност), који су прописани одредбом члана 33. Устава Републике Србије а побијаном другостепеном пресудом повређено је по наводима браниоца право на правно средство гарантовано Уставом Републике Србије у члану 36. као и Протоколом 7. уз Конвенцију за заштиту људских права и основних слобода у члану 2.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се према одредби члана 484. ЗКП уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајамчено Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним Протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је у смислу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 485. став 4. и 484. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић